

บันทึก

เรื่อง สิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษข้าราชการ (นายบุญเลิศ ธงภักดี) และพนักงาน
รัฐวิสาหกิจ (นางศรีวรินทร์ ธงภักดี) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งลงโทษตาม
คำสั่งของนายกรัฐมนตรีซึ่งสั่งการตามมาตรา ๑๙ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐

๑. กรณีนายบุญเลิศ ธงภักดี

ทบวงมหาวิทยาลัยได้มีหนังสือด่วนมาก ที่ ทม ๐๖๐๑(๔)/๒๑๙๔๘ ลงวันที่
๒๐ สิงหาคม ๒๕๓๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอรื้อปัญหากรณีของนายบุญเลิศ
ธงภักดี ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย สังกัดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งถูกอธิการบดี
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่สั่งปลดออกจากราชการตามบัญชาของนายกรัฐมนตรี ซึ่งสั่งการตามมาตรา
๑๙ เบญจ^๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวง
ราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ ว่า นาย
บุญเลิศฯ จะมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการหรือไม่ โดยมีข้อเท็จจริงสรุปได้ ดังนี้

๑.๑ สำนักงาน ป.ป.ป.ได้รับเรื่องร้องเรียนว่า นายบุญเลิศ ธงภักดีข้าราชการ
พลเรือนในมหาวิทยาลัย สังกัดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทุจริตในการเบิกค่าเช่าบ้าน เนื่องจากบ้านที่
อ้างว่าเช่านั้นเป็นบ้านของนางศรีวรินทร์ ธงภักดี ซึ่งเป็นภรรยาของตน คณะกรรมการ ป.ป.ป.ได้
ทำการสอบสวนและมีมติว่า มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะเชื่อได้ว่านายบุญเลิศฯ มีความผิดตามที่
ถูกกล่าวหา ประธานกรรมการ ป.ป.ป.จึงส่งเรื่องให้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ดำเนินการทางวินัยแก่
นายบุญเลิศฯ ต่อไป มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นสอบสวนดำเนินการทาง
วินัยแก่นายบุญเลิศฯ คณะกรรมการสอบสวนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า นายบุญเลิศฯ ไม่ได้กระทำ
ความผิดตามที่ถูกกล่าวหา สมควรยุติเรื่อง ซึ่ง อ.ก.ม.มหาวิทยาลัยเชียงใหม่และอธิการบดี
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ก็เห็นชอบด้วย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่จึงแจ้งผลการดำเนินการทางวินัยแก่
นายบุญเลิศฯ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ป.ทราบ และในขณะเดียวกันก็รายงานเรื่องนี้ต่อ ก.ม.ตาม
ระเบียบด้วย

^๑มาตรา ๑๙ เบญจ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ดำเนินการตามมาตรา
๑๙ ทวิ หรือคณะกรรมการเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๑๙ ทรี ไม่ถูกต้อง
หรือไม่เหมาะสม ให้คณะกรรมการเสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรีและให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการ
ตามที่เห็นสมควรหรือในกรณีที่จำเป็นจะสั่งให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลพิจารณาดำเนินการตามอำนาจ
หน้าที่ให้ถูกต้องและเหมาะสมต่อไปก็ได้ เว้นแต่ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเป็นข้าราชการตุลาการตาม
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการให้คณะกรรมการแจ้งความเห็นไปยังประธานคณะกรรมการตุลา
การเพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

๑.๒ ก.ม.ส่งเรื่องนายบุญเลิศฯ ให้ อ.ก.ม.วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการพิจารณา อ.ก.ม.วิสามัญเกี่ยวกับวินัยฯ พิจารณาแล้วมีความเห็นว่านายบุญเลิศฯ ทุจริตในการเบิกค่าเช่าบ้าน เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ให้ลงโทษถึงไล่ออกจากราชการ แต่มีเหตุอันควรลดหย่อนเนื่องจากการกระทำผิดครั้งแรกและนายบุญเลิศฯ ได้รับราชการมาเป็นเวลานาน จึงลดโทษเหลือปลดออกจากราชการ ก.ม.พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับความเห็นของ อ.ก.ม.วิสามัญเกี่ยวกับวินัยฯ จึงรายงานต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการตามนัยมาตรา ๘ (๕)^๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘

๑.๓ คณะกรรมการ ป.ป.ป.ได้พิจารณาผลการดำเนินการทางวินัยของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่แก่นายบุญเลิศฯ แล้วมีความเห็นว่า คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีความเห็นขัดแย้งกับมติของคณะกรรมการ ป.ป.ป.และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ก็เห็นชอบด้วยกับผลการสอบสวนนั้น จึงถือได้ว่ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชานายบุญเลิศฯ ไม่ดำเนินการตามมาตรา ๑๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการฯ คือไม่ได้นำเสนอการสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ป.มาใช้เป็นหลักในการสอบสวนคณะกรรมการ ป.ป.ป.จึงเสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการตามนัยมาตรา ๑๙ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการฯ

๑.๔ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ) ได้เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีกรณีของนายบุญเลิศฯ ว่า ข้อเท็จจริงมีพยานหลักฐานฟังได้ว่านายบุญเลิศฯ ทุจริตในการเบิกค่าเช่าบ้านเพราะบ้านที่เช่านั้นเป็นบ้านของนางศรีวรินทร์ฯ ซึ่งเป็นภรรยา จึงเป็นความผิดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ป.ชี้มูลสมควรสั่งให้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่สั่งลงโทษปลดออกจากราชการ ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้สั่งการว่า “เห็นชอบ” และต่อมาอธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้มีคำสั่งปลดนายบุญเลิศฯ ออกจากราชการตามบัญชาของนายกรัฐมนตรี โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการฯ มาตรา ๑๙เบญจ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยฯ กฎทบวงที่ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยฯ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ซึ่งกฎทบวงได้บัญญัติให้นำมาใช้บังคับ

๑.๕ นายบุญเลิศฯ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๓๓ อุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดตนออกจากราชการต่อประธาน ก.ม.

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) ได้พิจารณาปัญหาที่ขอหารือมาแล้ว มีความเห็นว่า เมื่อพิจารณาความในมาตรา ๑๙ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติ

^๒มาตรา ๘ ก.พ. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑.ล๑

๑.ล๑

(๕) รายงานนายกรัฐมนตรีในกรณีที่ปรากฏว่ากระทรวง ทบวง กรมไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติการโดยไม่เหมาะสม เพื่อนายกรัฐมนตรีจะได้พิจารณาและสั่งการต่อไป

ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการฯ โดยตลอดแล้วมาตรา ๑๙ เบญจ ได้กล่าวถึงกรณีที่ให้นายกรัฐมนตรีสั่งการตามที่เห็นสมควรไว้สองกรณีคือ (๑) เมื่อผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ดำเนินการตามมาตรา ๑๙ ทวิ^๓คือไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ไม่ดำเนินการเพื่อพิจารณาโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐภายใน ๑๕ วัน หรือคณะกรรมการสอบสวนไม่นำสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ป.มาใช้เป็นหลักในการสอบสวน (๒) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ป.เห็นว่า การดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๑๙ ตริ^๔ ไม่ถูกต้องกล่าวคือ ผู้บังคับบัญชาไม่สั่งดำเนินการทางวินัยตามอำนาจหน้าที่ของตน หรือประวิงการสั่งดำเนินการให้ล่าช้าหรือไม่เป็นไปตามตัวบทกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย หรือคณะกรรมการ ป.ป.ป.เห็นว่าผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยที่ไม่เหมาะสม เช่น ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าเป็นการกระทำที่ไม่ผิดวินัย หรือเห็นว่าผิดวินัยแล้วลงโทษทางวินัยสถานเบาหรือลงโทษสถานหนักเกินกว่าเหตุ ฉะนั้น การสั่งการตามที่เห็นสมควรของนายกรัฐมนตรีดังที่มาตรา ๑๙ เบญจ ได้บัญญัติให้อำนาจไว้จึงต้องเป็นการสั่งการที่สอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าว คือ ต้องสั่งการแก้ไขการไม่ดำเนินการของผู้บังคับบัญชาให้เป็นไปตามที่มาตรา ๑๙ ทวิ ได้บัญญัติไว้ หรือสั่งการให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยให้ถูกต้องตามที่มาตรา ๑๙ ตริ ได้บัญญัติไว้ หรือสั่งการให้ผู้บังคับบัญชาแก้ไขคำสั่งลงโทษให้เหมาะสม เช่น ให้แก้ไขคำสั่งที่ลงโทษสถานเบาเป็นสถานหนักหรือสถานหนักเป็นสถานเบา หรือให้แก้ไขความเห็นของผู้บังคับบัญชาที่เห็นว่าไม่เป็นการกระทำผิดวินัยเป็นการกระทำผิดวินัยและต้องถูกลงโทษ แต่มิใช่เป็นการสั่งลงโทษโดยนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ใช้อำนาจสั่งการเสียเอง แต่การจะเป็นประการใดก็ตาม เมื่อพฤติการณ์ได้ล่วงเลยมาถึงชั้นอธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้มีคำสั่งปลดนายบุญเลิศฯ ออกจากราชการแล้ว ทำให้เข้าใจได้ว่ารัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ) ได้เสนอความเห็นแทนคณะกรรมการ ป.ป.ป.ว่าการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๑๙ ตริ ไม่เหมาะสม เพราะผู้บังคับบัญชาของนายบุญเลิศฯ มีความเห็นว่า การกระทำของนายบุญเลิศฯ เกี่ยวกับการเบิกกล่าวหา แต่รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เห็นว่ามีพยานหลักฐานเพียงพอ จึงเป็นความผิดทางวินัย และโทษที่เหมาะสมกับการกระทำผิดก็

^๓มาตรา ๑๙ ทวิ เมื่อผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับเรื่องตามมาตรา ๑๙ แล้ว ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนทางวินัย หรือต้องดำเนินการเพื่อพิจารณาโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องดังกล่าว เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการประการใดไปบ้างแล้วให้แจ้งคณะกรรมการทราบผลทุกสามสิบวัน

ในการสอบสวนทางวินัยตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนนำสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการมาใช้เป็นหลักในการสอบสวนและทำความเห็นเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนด้วย และในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนมีความเห็นขัดแย้งกับมติของคณะกรรมการก็ให้แสดงเหตุผลไว้ในสำนวนการสอบสวนทางวินัยนั้นด้วย

^๔มาตรา ๑๙ ตริ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับแจ้งผลการสอบสวนทางวินัยจากคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๑๙ ทวิ แล้ว ต้องสั่งดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปโดยเร็ว

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ไม่ว่าจะลงโทษหรือไม่ก็ตาม ต้องแจ้งให้คณะกรรมการทราบภายในสิบห้าวัน

คือต้องปลดออกจากราชการจึงได้เสนอให้นายกรัฐมนตรีสั่งการให้ผู้บังคับบัญชานายบุญเลิศฯ ปลดนายบุญเลิศฯ ออกจากราชการ และนายกรัฐมนตรีก็ได้สั่งการ “เห็นชอบ” ตามข้อเสนอของ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ) การสั่งการของ นายกรัฐมนตรีจึงเป็นการสั่งการในลักษณะที่ว่า การดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชา (อธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่) ไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมเพราะผู้บังคับบัญชาเห็นว่าการ กระทำของนายบุญเลิศฯ ไม่ถึงขั้นผิดวินัย แต่นายกรัฐมนตรีเห็นว่าการกระทำของนายบุญเลิศฯ กระทบถึง เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง จึงได้สั่งการให้ผู้บังคับบัญชาลงโทษปลดออกจากราชการ และผู้บังคับบัญชาของนายบุญเลิศฯ คืออธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้อาศัยอำนาจตาม พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยฯ ประกอบกับกฎทบทวนที่ออกตาม พระราชบัญญัติดังกล่าว และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งกฎทบทวน ได้บัญญัติให้นำมาใช้บังคับ ออกคำสั่งลงโทษปลดนายบุญเลิศฯ ออกจากราชการ และโดยที่ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ใช้ เป็นฐานอำนาจในการสั่งปลดนายบุญเลิศฯ ออกจากราชการได้บัญญัติถึงสิทธิอุทธรณ์ของผู้ถูก ลงโทษไว้ในหมวด ๗ มาตรา ๑๐๓ ว่า “ผู้ใดถูกสั่งลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตาม พระราชบัญญัตินี้ด้วยเหตุใดๆ เว้นแต่ให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา ๙๐ ให้ผู้นั้นมีสิทธิ อุทธรณ์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้” ฉะนั้น นายบุญเลิศฯ จึงมีสิทธิ อุทธรณ์ได้ตามนัยของมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๔

๒. กรณีนางศรีวรินทร์ ธงภักดี

องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ทศท.) ได้มีหนังสือ ที่ คค ๒๓ รบก./ ๑๒๘๔ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๓๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอรื้อปัญหากรณี นางศรีวรินทร์ ธงภักดี พนักงานสังกัดศูนย์บริการโทรศัพท์ภูมิภาคที่ ๕ จังหวัดเชียงใหม่ซึ่งถูก ผู้อำนวยการ ทศท.สั่งปลดออกจากราชการตามบัญชาของนายกรัฐมนตรีซึ่งสั่งการตามมาตรา ๑๙ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการฯ ว่า นางศรีวรินทร์ฯ จะมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการหรือไม่ โดยมีข้อเท็จจริงสรุปได้ ดังนี้

๒.๑ นางศรีวรินทร์ฯ พนักงาน ทศท.สังกัดศูนย์บริการโทรศัพท์ภูมิภาคที่ ๕ ได้ถูกร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ป.ว่าทุจริตในการเบิกค่าเช่าบ้านโดยเบิกค่าเช่าบ้านซ้ำซ้อน กับ นายบุญเลิศ ธงภักดี สามี่ ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนใน มหาวิทยาลัย สังกัด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กรณีหนึ่ง และเบิกค่าเช่าบ้านโดยไม่มีสิทธิเพราะเป็นบ้านของตนเอง อีก กรณีหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ป.ได้ดำเนินการสอบสวนแล้วมีมติว่า นางศรีวรินทร์ฯ ทุจริตในการ เบิกค่าเช่าบ้านตามที่ถูกกล่าวหา เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ประธานกรรมการ ป.ป.ป. จึง ส่งเรื่องให้ ทศท.ดำเนินการทางวินัยแก่นางศรีวรินทร์ฯ ต่อไป ทศท.จึงมีคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการขึ้นสอบสวนทางวินัยผลการสอบสวนปรากฏว่านางศรีวรินทร์ฯ ไม่ได้มีเจตนาทุจริต เบิกค่าเช่าบ้านซ้ำซ้อนกับสามี่ จึงให้ยุติเรื่อง และ ทศท.ได้แจ้งผลการสอบสวนนางศรีวรินทร์ฯ ให้ คณะกรรมการ ป.ป.ป.ทราบ

๒.๒ คณะกรรมการ ป.ป.ป.ได้ตรวจสอบสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า ทศท.ยังมิได้ดำเนินการสอบสวนในประเด็นที่นางศรีวรินทร์ฯ เบิกค่าเช่าบ้านตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๑๗ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๒๒ อันเป็นการเบิกค่าเช่าบ้านโดยไม่มีสิทธิเพราะบ้านดังกล่าวเป็นบ้านของตนเอง จึงแจ้งให้ ทศท.ดำเนินการทางวินัยแก่นางศรีวรินทร์ฯ ในประเด็นนี้ต่อไป ทศท.จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นสอบสวนทางวินัยนางศรีวรินทร์ฯ คณะกรรมการได้ดำเนินการสอบสวนแล้วมีความเห็นว่า นางศรีวรินทร์ฯ ไม่มีความผิดตามที่ถูกกล่าวหา ทศท.พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน จึงมีคำสั่งที่ ๖๕๔/๒๕๓๑ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๓๑ ให้ยุติเรื่องและได้แจ้งผลการดำเนินการทางวินัยให้คณะกรรมการ ป.ป.ป.ทราบ

๒.๓ คณะกรรมการ ป.ป.ป.ได้พิจารณาผลการดำเนินการทางวินัยของ ทศท. แก่นางศรีวรินทร์ฯ แล้วมีความเห็นว่า คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยของทศท.มีความเห็นขัดแย้งกับมติของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ถือได้ว่า ทศท.ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชานางศรีวรินทร์ฯ ไม่ดำเนินการตามมาตรา ๑๙ ทวิแห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการฯ คือ ไม่ได้นำสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ป.มาใช้เป็นหลักในการสอบสวน คณะกรรมการป.ป.ป.จึงเสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการตามนัยมาตรา ๑๙ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการฯ

๒.๔ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายบุญเหลือ ประเสริฐสุวรรณ) ได้เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรี กรณีนางศรีวรินทร์ฯ ว่า ข้อเท็จจริงมีพยานหลักฐานฟังได้ว่า นางศรีวรินทร์ฯ ทุจริตในการเบิกค่าเช่าบ้านเพราะบ้านที่เช่านั้นเป็นบ้านของตนเองจึงเป็นความผิดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ป.ชี้มูล ที่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าไม่มีความผิดนั้น เนื่องจากรับฟังพยานบุคคลและเอกสารที่อ้างและทำขึ้นภายหลัง และผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีได้ไปทำการตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งแล้วรายงานนางศรีวรินทร์ฯ ทุจริตในการเบิกค่าเช่าบ้านจริงตามที่ถูกกล่าวหา สมควรสั่งให้ ทศท.สั่งลงโทษปลดออกจากงาน ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้สั่งการว่า “เห็นชอบ” สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้แจ้งให้ ทศท.ดำเนินการต่อไป และต่อมาผู้อำนวยการ ทศท.ได้มีคำสั่งปลดนางศรีวรินทร์ฯ ออกจากงานตามบัญชาของนายกรัฐมนตรี

๒.๕ นางศรีวรินทร์ฯ ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวต่อคณะกรรมการ ทศท.ตามหนังสืออุทธรณ์ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๓๓ คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษมีความเห็นว่า กรณีของนางศรีวรินทร์ฯ นี้เป็นการถูกลงโทษทางวินัยตามบัญชาของนายกรัฐมนตรี ซึ่งสั่งการตามมาตรา ๑๙ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการฯ มิใช่เป็นการถูกลงโทษทางวินัยตามข้อบังคับว่าด้วยวินัยและโทษผิดวินัยขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยพ.ศ. ๒๕๑๘ และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการฯ ก็ได้บัญญัติให้สิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไว้ นางศรีวรินทร์ฯ จึงไม่น่าจะมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษในกรณีนี้ได้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) ได้พิจารณา ปัญหาที่ขอหารือมาแล้ว มีความเห็นว่า ในกรณีของนางศรีวรินทร์ฯ นี้ คณะกรรมการ ป.ป.ป.ได้ พิจารณาผลการดำเนินการทางวินัยของ ทศท.แก่นางศรีวรินทร์ฯ แล้ว มีความเห็นว่าผู้อำนวยการ ทศท.ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชานางศรีวรินทร์ฯ ไม่ดำเนินการตามมาตรา ๑๙ ทวิแห่งพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการฯ คือไม่ได้นำเสนอการ สอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ป.มาใช้เป็นหลักในการสอบสวนคณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงเสนอ ความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการตามมาตรา ๑๙ เบญจ ซึ่งนายกรัฐมนตรีจะต้อง สั่งการให้ผู้บังคับบัญชานางศรีวรินทร์ฯ ดำเนินการให้ถูกต้องตามที่มาตรา ๑๙ ทวิ ได้บัญญัติไว้ คือ ให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยของ ทศท.นำเสนอการสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ป.มาใช้เป็นหลักในการสอบสวน นายกรัฐมนตรีจะสั่งการเป็นอย่างอื่นที่ไม่สอดคล้องกับ บทบัญญัติมาตรา ๑๙ ทวิ หาได้ไม่ ยกเว้นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ป.ได้เสนอความเห็นว่าการ ดำเนินการของผู้บังคับบัญชาของนางศรีวรินทร์ฯ ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม เช่นผู้บังคับบัญชา เห็นว่า การกระทำของนางศรีวรินทร์ฯ ไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยแต่คณะกรรมการ ป.ป.ป. เห็นว่าเป็นการกระทำผิดวินัย การดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๑๙ ตรี จึงมี ลักษณะไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการ ป.ป.ป.อาจเสนอความเห็นให้ นายกรัฐมนตรีสั่งการให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการลงโทษทางวินัยตามมาตรา ๑๙ เบญจ ได้ ดังนั้น ในกรณีของนางศรีวรินทร์ฯ นี้การสั่งการของนายกรัฐมนตรีที่สั่งการว่า “เห็นชอบ” ตาม ข้อเสนอของรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่เสนอให้ ทศท.ดำเนินการลงโทษปลดนางศรีวริ นทร์ฯ ออกจากงานจึงไม่สอดคล้องกับข้อเสนอของคณะกรรมการ ป.ป.ป.ที่เสนอเกี่ยวกับการไม่ ปฏิบัติตามมาตรา ๑๙ ทวิ แต่เมื่อพฤติการณ์ได้ล่วงเลยมาถึงขั้นผู้อำนวยการ ทศท.ได้มีคำสั่งปลด นางศรีวรินทร์ฯ ออกจากงานแล้ว ทำให้เข้าใจไปได้ว่ารัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นาย บุญเื้อ ประเสริฐสุวรรณ) ได้เสนอความเห็นแทนคณะกรรมการ ป.ป.ป.ว่าการดำเนินการทาง วินัยของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๑๙ ตรี ไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมสมควรที่นายกรัฐมนตรีจะ สั่งการให้ผู้บังคับบัญชานางศรีวรินทร์ฯ ปลดนางศรีวรินทร์ฯ ออกจากงาน และนายกรัฐมนตรีก็ได้ สั่งการ “เห็นชอบ” กับข้อเสนอของรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี และในการออกคำสั่ง ลงโทษปลดนางศรีวรินทร์ฯ ออกจากงานตามบัญชาของนายกรัฐมนตรี ผู้อำนวยการ ทศท.ควรจะ ออกคำสั่งโดยอาศัยอำนาจตามข้อ ๒๖ ของข้อบังคับว่าด้วยวินัยและโทษผิดวินัยของ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๘ซึ่งมีความว่า “ข้อ ๒๖ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่ง ลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้พนักงานทุกตำแหน่งออกจากงานได้ ยกเว้นตำแหน่งตั้งแต่ พนักงานระดับบริหาร อันดับ ๒ขึ้นไป ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน” เพราะ มาตรา ๑๙ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวง ราชการฯ ไม่ได้ให้อำนาจแก่นายกรัฐมนตรีที่จะสั่งลงโทษพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยได้โดยตรง เมื่อนางศรีวรินทร์ฯ ถูกผู้อำนวยการ ทศท.สั่งลงโทษปลดออกจากงานตามข้อ ๒๖

ของข้อบังคับว่าด้วยวินัยและโทษผิดวินัยขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๘ นางศรีวรินทร์ฯ จึงมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษของผู้อำนวยการ ทศท.ได้ตามข้อ ๔^๕ ของข้อบังคับขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยว่าด้วยการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษพนักงาน พ.ศ. ๒๕๒๗

๓. ความเห็นแย้งของคณะกรรมการ ป.ป.ป.

สำนักงาน ป.ป.ป.ได้มีหนังสือ ลับด่วนมาก ที่ นร ๑๔๐๖/๒๐๐๑๔ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๓๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา แจ้งว่า คณะกรรมการป.ป.ป.ได้พิจารณาความเห็นของกรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒ ดังกล่าวข้างต้นแล้วเห็นว่า ความเห็นดังกล่าวน่าจะ ไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ และการที่นายกรัฐมนตรี เห็นสมควรสั่งให้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ปลดนายบุญเลิศ ธงภักดิ์ ออกจากราชการ และสั่งให้องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยปลดนางศรีวรินทร์ ธงภักดิ์ ออกจากงาน เป็นคำสั่งของนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้บริหารสูงสุดตามมาตรา ๑๙ เบญจ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ย่อมเป็นที่ยุติจะอุทธรณ์ต่อไปอีกไม่ได้ สำนักงาน ป.ป.ป.จึงขอให้นำปัญหาดังกล่าวเสนอคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย) เพื่อพิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่ง

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นว่า โดยที่สำนักงาน ป.ป.ป.ได้ขอให้ทบทวนปัญหาที่กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒ ได้วินิจฉัยไปแล้ว และปัญหาในเรื่องนี้เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่สำคัญ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงได้จัดให้มีการประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย ตามนัยข้อ ๑๔^๖(๒) และ (๔) ของระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าด้วยการประชุมของกรรมการร่างกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๒๒

๔. ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย)

คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย) ได้พิจารณาปัญหาที่สำนักงาน ป.ป.ป.ขอให้ทบทวนแล้วเห็นพ้องด้วยกับความเห็นของกรรมการร่างกฎหมาย

^๕ข้อ ๔ พนักงานผู้ใดถูกสั่งลงโทษฐานผิดวินัยตามข้อบังคับว่าด้วยวินัยและโทษผิดวินัยขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พนักงานผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับฉบับนี้

^๖ข้อ ๑๔ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาอาจพิจารณาให้มีการประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมายได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

๑.ล๑

๑.ล๑

(๒) เมื่อส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจขอให้ทบทวนปัญหาที่กรรมการร่างกฎหมายคณะใดคณะหนึ่งได้วินิจฉัยไปแล้ว

๑.ล๑

๑.ล๑

(๔) เมื่อเห็นว่าเป็นปัญหาข้อกฎหมายสำคัญ หรือผลของการวินิจฉัยอาจกระทบกระเทือนต่อวิถีทางปฏิบัติราชการอันอาจก่อให้เกิดผลเสียหายแก่ประโยชน์สาธารณะหรือระบบบริหารราชการเป็นส่วนรวม.

คณะที่ ๒ ว่า นายบุญเลิศ ธงภักดี มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการของอธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และนางศรีวรินทร์ ธงภักดี มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออกจากงานของผู้อำนวยการ ทศท.ได้

(ลงชื่อ) ไมตรี ตันเต็มทรัพย์

(นายไมตรี ตันเต็มทรัพย์)

รองเลขาธิการฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมษายน ๒๕๓๖